

OBSAH

Úvodník

Úvodní slovo 3

Rozhovor

Rozhovor s jubilantem P. Janem Robem,
teplickým salesiánem 4

Představujeme farnost

Bělá pod Bezdězem 8

Církevní stavby v diecézi

S Radkem Rejškem za varhanami
kostelů litoměřické diecéze 11

Zprávy

Krátké zprávy z diecéze 12
Poděkování sv. Anežce 16

Napsali jste

Příspěvky čtenářů 14

Charita

Rozhovor s německým studentem
Maximilianem Behrem 18

Pozvánky

Pozvánky, knižní nabídka 20
Programová nabídka Radia Proglas 20
Z diářů biskupa a generálního vikáře 22

Fotogalerie

Doksany: 25. výročí svatořečení
Anežky České 23

**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**
P. Stanislav Příbyl

*Fotografie bez
uvedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka*

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
advent 2014 • 19. ročník • 8. číslo • 20 Kč

**BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ**

Jak prožít advent, který hlučí

Jak může člověk, který má jemný náboženský cit, prožít dobu adventní, která je, mimo jiné, také dobou jeho osobní přípravy na oslavu narození Spasitele světa, přítele lidského rodu, Ježíše Krista, nebo je prostě jeho osobní obnovou přítomnosti Ježíšovy v lidském nitru a životě vůbec? Jak takový nábožensky citlivý člověk může prožít advent a přitom se neuzavřít do pocitu bezpečí ve výhradně katolické společnosti, jak nepropadnout tichému hněvu nad kýčovitou kulturou záplavy rychle blikajících, ostře barevných světél, anebo jak nepocítit depresi z osamění ve své touze po posvátnu?

Nejprve je třeba říct, že i Ježíš přišel do světa, který se v hrubém základě v mnohém nelišil od současnosti, ať v rovině umění nebo politiky, protože hrozba sobectví a hlouposti, zdá se, bude nás zpovzdálí provázet či kroužit nad námi jako sup až do dne posledního Soudu.

Na to, abychom sami sobě zkrášlili prožívání adventu, netřeba vymýšlet nic nového. Už staří mniši, ve velké míře pak španělské mnišky na přelomu 16. – 17. století, uchovávali a z komunity na komunitu předávali tradice, které můžeme přejmout do našich domovů i my a vytvořit si přesně onen vytoužený koutek posvátna, který nám svět upírá, když se řídí heslem obchodníků: „Dobré je to, co vynáší peníze a kulturní zvyky udává zákazník.“ A tak od listopadu budou v marketech hrát vánoční koledy...

My však nemusíme propadat malomyslnosti a s dobrou náladou si už o první neděli adventní můžeme nachystat košíček se slámou. S dobrou náladou proto, že Bůh má rád radostného dárce, jak praví sv. Pavel. A my se chystáme také něco dát, a to dokonce Bohu k jeho narozeninám. A teď nám nejde tolik o přesné teologické výklady našeho konání, ale o prosté posílení naší zbožnosti, která přece často bývá zdrojem vnitřní radosti křesťana. Košík má připomínat jesle, do kterých Maria položí dítě, až se o Vánocích narodí. Sláma sama nehřeje. Je to vpravdě chudá postýlka. Když se chceme zahřát, zapneme doma topení. Máme však zkušenost, že i dobrý skutek má v sobě jakousi výhřevnost. Dělal to mnišky (a dělají to v naší zemi dál například Bosé karmelitky) a my jsme tento zvyk přijali do našich rodin. Každé ráno naše děti utrhnou malý papírek (a my dospělí nezůstáváme pozadu), napíšeme na něj dobré předsevzetí, smotáme ho jako svítek a vpícháme hluboko do sena. Až se naplní čas a Maria své dítě položí na tu naši slámu, budou to malé dítě naše dobré skutky hrát. To platí v rovině duchovní, ale pro nás i v rovině duševní. Člověku dělá dobře, když tíhne k dobru, když ho naplňuje. Cítíme to sami.

Dalším adventním prožitkem může být postupné stavění betléma. První týden adventní můžeme najít místo pro jeskyni a nanosit k ní „materiál“, vytvořit zátiší s jeskyní. Poslouží pár hadrů, možná pokojové květiny v květináčích, pár třísek na topení nebo papír. Druhý týden přidáváme stromky, šišky, vytváříme betlémské cesty, studnu, sníh. V době adventní můžeme každý den přidat betlémský prvek, který advent neruší. Postavíme pasáčky, rozmístíme ovce, řemeslníky, tvoříme náš svět tak, jak běžel před narozením Spasitele. (Od Božího hodu vánočního pak mohou putovat postavy tří králů po vašem domě až do 6. ledna, kdy doputují do Betléma.)

S postupným stavěním betléma souvisí také vítání Marie a Josefa u dveří vašeho domu na Štědrý večer. Jsou to dva poutníci, kteří nenašli, kde by mohli hlavu složit, a lidé neměli to srdce, aby se slitovali nad těhotnou ženou a nabídli jí přístřeší. Můžete to udělat vy. Dva lidé, dospělí či děti, vezmou postavy Josefa a Marie, které patří do vašeho betlémku, k nim se může přidat někdo s oslíkem a volečkem. Všichni se shromáždí u dveří, jedni venku, druzí uvnitř, se svíčkou nebo olejovou lampou a na zaklepání Josefovo otevrou dveře domu. Rozvine se rozhovor mezi Josefem, který prosí o nocleh, hlavně pro svou manželku, a vy je pozvete dál. Figurky Josefa a Marie vložíte do betlémské jeskyně, případně stáje, ale pozor, Ježíška do jeslí nekládejte, ten se tam objeví až po půlnoční mši svaté. Tedy pokud jde o Ježíška v betlémských jesličkách. Pokud jde o košík se slámou, můžete mít druhé jezulátko v jiné místnosti, anebo vkládat jezulátko do košíku na sváteční stůl při obědě a večeři, abyste si přítomnost Ježíška během Vánoc tak nějak slavnostně připomínali. Tam můžete svůj cit zbožnosti rozvinout podle svého.

Během adventu, kdy všude zní vánoční písně, je dobré zásobit se kvalitní adventní hudbou. Různé písně rorátní nebo barokních tvůrců vám pomohou „pročistit uši“ od christmas songů, které se v obchodních domech rodí jak nedonošené děti.

A co kdyby k obnově národa přece jen stačil starý košík se slámou? Pojďme to aspoň zkusit...

Vlasta Klekerová, Studio Štěpán Radia Proglas